ระเบียบคณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์

ว่าด้วยการพิจารณาวินิจฉัยชี้ขาดการกระทำอันไม่เป็นธรรม

พ.ศ. ๒๕๔๘

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงระเบียบคณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์ว่าด้วยการพิจารณาวินิจฉัยชี้ขาดการกระทำอันไม่เป็นธรรม เพื่อให้การปฏิบัติเป็นไปในแนวทางเดียวกันและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔๑ (๖) แห่งพระราชบัญญัติแรงงานสัมพันธ์ พ.ศ. ๒๕๑๘ คณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์จึงกำหนดระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบคณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์ ว่าด้วยการพิจารณาวินิจฉัยชี้ขาดการกระทำอันไม่เป็นธรรม พ.ศ. ๒๕๔๘”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกระเบียบคณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์ เรื่อง การพิจารณาวินิจฉัยชี้ขาดการกระทำอันไม่เป็นธรรม ลงวันที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๖

ข้อ ๔ ในระเบียบนี้

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์

“คณะอนุกรรมการ” หมายความว่า คณะอนุกรรมการแรงงานสัมพันธ์

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักแรงงานสัมพันธ์

“ผู้กล่าวหา” หมายความว่า ผู้เสียหายซึ่งยื่นคำร้องกล่าวหาต่อคณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์ว่าได้รับการกระทำอันไม่เป็นธรรมตามนัยแห่งพระราชบัญญัติแรงงานสัมพันธ์ พ.ศ. ๒๕๑๘

ในกรณีที่ผู้กล่าวหาเป็นนิติบุคคล ให้หมายความรวมถึงผู้มีอำนาจกระทำการแทนนิติบุคคลและผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้มีอำนาจกระทำการแทนนิติบุคคลให้ทำการแทนด้วย

“ผู้ถูกกล่าวหา” หมายความว่า ผู้ที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำการอันไม่เป็นธรรมต่อผู้กล่าวหาตามนัยแห่งพระราชบัญญัติแรงงานสัมพันธ์ พ.ศ. ๒๕๑๘

ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาเป็นนิติบุคคล ให้หมายความรวมถึงผู้มีอำนาจกระทำการแทนนิติบุคคลและผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้ที่มีอำนาจกระทำการแทนนิติบุคคลให้ทำการแทนด้วย

"คำร้องกล่าวหา" หมายความว่า คำร้องกล่าวหาเกี่ยวกับการกระทำอันไม่เป็นธรรมตามพระราชบัญญัติแรงงานสัมพันธ์ พ.ศ. ๒๕๑๘

"คำสั่ง" หมายความว่า คำสั่งของคณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์

ข้อ ๕ ให้ประธานกรรมการแรงงานสัมพันธ์รักษาการตามระเบียบนี้

หมวด ๑
การยื่นคำร้องกล่าวหา

ข้อ ๖ ให้ผู้กล่าวหายื่นคำร้องกล่าวหาผู้ถูกกล่าวหาว่ามีการกระทำที่ฝ่าฝืนมาตรา ๑๒๑ มาตรา ๑๒๒ หรือมาตรา ๑๒๓ แห่งพระราชบัญญัติแรงงานสัมพันธ์ พ.ศ. ๒๕๑๘ ต่อคณะกรรมการภายในหกสิบวันนับแต่วันที่มีการฝ่าฝืน

การยื่นคำร้องกล่าวหาตามวรรคหนึ่งให้ยื่นตามแบบท้ายระเบียบนี้

ข้อ ๗ ให้ผู้กล่าวหายื่นคำร้องกล่าวหา ณ สำนักงาน

ในกรณีมูลการกระทำอันไม่เป็นธรรมเกิดขึ้นนอกเขตกรุงเทพมหานคร ผู้กล่าวหาอาจยื่นคำร้องกล่าวหาผู้ถูกกล่าวหา ณ สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดในท้องที่ที่มูลการกระทำอันไม่เป็นธรรมเกิดขึ้นก็ได้

การยื่นคำร้องกล่าวหาตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ผู้กล่าวหาต้องยื่นคำร้องกล่าวหาด้วยตนเอง

ข้อ ๘ ผู้กล่าวหาอาจมอบอำนาจเป็นหนังสือให้ผู้อื่นจำนวนไม่เกินสี่คน เป็นตัวแทนเพื่อดำเนินการตามคำร้องกล่าวหาแทนตนได้

การมอบอำนาจตามวรรคหนึ่งให้ผู้มอบอำนาจและผู้รับมอบอำนาจลงลายมือชื่อต่อหน้าพยานอย่างน้อยสองคน

ผู้กล่าวหาอาจมอบอำนาจตามแบบท้ายระเบียบนี้ หรือแบบอื่นที่มีลักษณะเป็นหนังสือมอบอำนาจทั่วไปก็ได้

กรณีที่มีผู้รับมอบอำนาจมากกว่าหนึ่งคน คณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการมีสิทธิที่จะให้ผู้รับมอบอำนาจคนหนึ่งคนใดตอบข้อสอบถามของคณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการก็ได้

ข้อ ๙ ให้ผู้กล่าวหากรอกหรือเติมข้อความในคำร้องกล่าวหาด้วยถ้อยคำที่ชัดเจน ครบถ้วน ถูกต้อง และเป็นจริง

ให้ผู้กล่าวหาบรรยายหรือระบุการกระทำของผู้ถูกกล่าวหาที่กระทำการฝ่าฝืนมาตรา ๑๒๑ มาตรา ๑๒๒ หรือมาตรา ๑๒๓ แห่งพระราชบัญญัติแรงงานสัมพันธ์ พ.ศ. ๒๕๑๘ และคำขอให้เป็นที่เข้าใจได้

ผู้กล่าวหาอาจแนบเอกสารหรือหลักฐานที่จำเป็นประกอบคำร้องกล่าวหาก็ได้

ข้อ ๑๐ ให้สำนักงานหรือสำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดสอบสวนข้อเท็จจริงเบื้องต้นเกี่ยวกับคำร้องกล่าวหา ซึ่งอย่างน้อยต้องมีสาระสำคัญดังนี้

(๑) สถานภาพของผู้กล่าวหา และวันเดือนปีที่ยื่นคำร้องกล่าวหา

(๒) สภาพการจ้างหรือสภาพการทำงาน

(๓) สถานภาพขององค์การลูกจ้าง (ถ้ามี)

(๔) ความสัมพันธ์ของผู้กล่าวหากับองค์การลูกจ้าง

(๕) ข้อตกลงเกี่ยวกับสภาพการจ้าง

(๖) สาเหตุของการร้องกล่าวหา

ข้อ ๑๑ ในกรณีคำร้องกล่าวหายื่นต่อสำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัด ให้สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดส่งคำร้องกล่าวหาและบันทึกการสอบสวนข้อเท็จจริงเบื้องต้นให้คณะกรรมการภายในกำหนดห้าวันนับแต่วันที่ได้รับคำร้องกล่าวหา

ข้อ ๑๒ ให้สำนักงานลงรับคำร้องกล่าวหาในทะเบียนการกระทำอันไม่เป็นธรรมไว้เป็นหลักฐาน

การลงทะเบียนรับคำร้องตามวรรคหนึ่ง ให้เรียงลำดับคำร้องจากลำดับน้อยไปหาลำดับมาก โดยให้เริ่มต้นในวันต้นปีปฏิทินและให้สิ้นสุดเมื่อวันสิ้นปีปฏิทิน แล้วให้เริ่มต้นการลงลำดับใหม่ในปีปฏิทินต่อไป คำร้องของผู้กล่าวหาคนหนึ่งให้ถือเป็นหนึ่งลำดับ

ข้อ ๑๓ ให้สำนักงานสรุปข้อเท็จจริงตามคำร้องกล่าวหาและบันทึกการสอบสวนข้อเท็จจริงเบื้องต้นเพื่อประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการ โดยมีสาระสำคัญดังนี้

(๑) สถานภาพของผู้กล่าวหาและวันเดือนปีที่ยื่นคำร้องกล่าวหา

(๒) ชื่อและสถานที่ตั้งของผู้ถูกกล่าวหา

(๓) ประเภทกิจการและจำนวนลูกจ้าง

(๔) ข้อมูลเกี่ยวกับองค์การลูกจ้าง

(๕) คำร้องกล่าวหาและคำขอของผู้กล่าวหา

(๖) สภาพการจ้างหรือสภาพการทำงาน

(๗) สาเหตุของความขัดแย้ง

ข้อ ๑๔ ให้สำนักงานแจ้งข้อกล่าวหาตามคำร้องของผู้กล่าวหาตามข้อ ๖ วรรคหนึ่ง ให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ และให้ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาเป็นหนังสือภายในกำหนดแปดวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือ

ผู้ถูกกล่าวหาอาจมอบอำนาจเป็นหนังสือให้ผู้อื่นจำนวนไม่เกินสองคน เป็นผู้แทนมาชี้แจงแถลงเหตุผลแทนตนก็ได้

ให้นำความในข้อ ๘ วรรคสอง วรรคสาม และวรรคสี่ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๑๕ ให้สำนักงานเสนอคำร้องกล่าวหาเพื่อให้คณะกรรมการพิจารณาโดยมิชักช้า

หมวด ๒
การพิจารณาคำร้องกล่าวหา

ข้อ ๑๖ ให้สำนักงานแจ้งให้ผู้กล่าวหา ผู้ถูกกล่าวหาเข้าพบเพื่อชี้แจงข้อเท็จจริงเพิ่มเติมและตอบข้อสอบถามต่อคณะกรรมการในวัน เวลา และสถานที่ ที่คณะกรรมการพิจารณาคำร้องกล่าวหา โดยระบุให้ผู้กล่าวหา ผู้ถูกกล่าวหา นำพยานหลักฐานมาแสดงวันเดียวกันหรือคนละวัน และจะให้ฝ่ายใดชี้แจงก่อนหรือหลังก็ได้

คำร้องกล่าวหาที่เกิดขึ้นในท้องที่อื่นตามข้อ ๗ วรรคสอง คณะกรรมการอาจมอบหมายให้ผู้ถูกกล่าวหาเข้าชี้แจงแถลงเหตุผลต่อคณะอนุกรรมการก็ได้

ข้อ ๑๗ ให้คณะกรรมการสอบสวนเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อเท็จจริงที่จำเป็น ดังนี้

(๑) ความถูกต้อง สมบูรณ์ของคำร้องกล่าวหา

(๒) สภาพการจ้างหรือสภาพการทำงาน

(๓) สถานภาพของผู้กล่าวหา

(๔) สถานภาพของผู้ถูกกล่าวหา

(๕) สาเหตุของความขัดแย้ง

ข้อ ๑๘ ให้คณะกรรมการดำเนินการสอบสวนข้อเท็จจริงจากผู้กล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวหาด้วยถ้อยคำที่สุภาพ ไม่ตำหนิ ติเตียน ว่ากล่าวเสียดสี และไม่แสดงความเห็นที่เป็นคุณหรือเป็นโทษต่อผู้กล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวหา

การสอบสวนข้อเท็จจริงตามข้อ ๑๖ ข้อ ๑๗ และข้อ ๑๘ วรรคหนึ่ง คณะกรรมการไม่พึงใช้คำถามนำ

ข้อ ๑๙ ให้สำนักงานมอบหมายให้เจ้าหน้าที่บันทึกการสอบสวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการตามประเด็นที่ผู้กล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวหาได้ชี้แจงเพิ่มเติมและที่คณะกรรมการได้ทำการสอบถาม ทั้งนี้ให้ผู้กล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวหารับรองความถูกต้องและลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐานด้วย

ในกรณีที่ผู้กล่าวหา ผู้ถูกกล่าวหา หรือคณะกรรมการเห็นว่าเจ้าหน้าที่บันทึกไว้ไม่ถูกต้องหรือไม่ครบถ้วน ให้เจ้าหน้าที่ผู้บันทึกแก้ไขให้ถูกต้องหรือเพิ่มเติมให้ครบถ้วน โดยให้เจ้าหน้าที่ผู้บันทึกลงลายมือชื่อกำกับการแก้ไขขีดฆ่าหรือตกเติมไว้ทุกแห่งด้วย

ข้อ ๒๐ ให้คณะกรรมการพิจารณาคำร้องกล่าวหา การสอบสวนข้อเท็จจริงเบื้องต้นและการสอบสวนข้อเท็จจริงเพิ่มเติมลับหลังผู้กล่าวหา

ในกรณีที่คณะกรรมการพิจารณาเห็นว่า คำร้องกล่าวหาและการสอบสวนดังกล่าวมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำการฝ่าฝืนมาตรา ๑๒๑ มาตรา ๑๒๒ หรือมาตรา ๑๒๓ แห่งพระราชบัญญัติแรงงานสัมพันธ์ พ.ศ. ๒๕๑๘ ให้คณะกรรมการรับคำร้องกล่าวหาไว้ดำเนินการ

ให้สำนักงานแจ้งผลการพิจารณาให้ผู้กล่าวหาทราบโดยไม่ชักช้า

ข้อ ๒๑ คณะกรรมการอาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อแสวงหาข้อเท็จจริง รวบรวมพยานหลักฐาน และเสนอความเห็นเกี่ยวกับคำร้องกล่าวหาที่คณะกรรมการได้รับไว้ดำเนินการก็ได้

ข้อ ๒๒ คณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการต้องให้โอกาสผู้กล่าวหาและผู้ถูกกล่าวหานำสืบข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานทั้งปวงที่เป็นประโยชน์แก่ฝ่ายตน โดยจะกระทำติดต่อกันไปโดยไม่ต้องเลื่อนก็ได้ แต่ถ้ามีเหตุจำเป็นจะเลื่อนไปก็ให้บันทึกเหตุที่ต้องเลื่อนไว้

การเลื่อนครั้งหนึ่ง ๆ ให้เลื่อนได้ไม่เกินเจ็ดวัน และไม่เกินสองครั้งติดต่อกัน หรืออยู่ในดุลพินิจของคณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการ แต่ถ้ามีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าผู้กล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวหามีเจตนาประวิงเวลาให้ชักช้าอันเป็นเหตุให้การดำเนินการพิจารณาวินิจฉัยชี้ขาดต้องล่าช้าออกไป จะไม่อนุญาตให้เลื่อนก็ได้

ในกรณีที่คณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการพิจารณาเห็นว่า การนำสืบข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานตามวรรคหนึ่งเป็นการเพียงพอแก่การรับฟังแล้ว หรือไม่เกี่ยวข้องกับประเด็นแห่งมูลการกระทำอันไม่เป็นธรรม หรือเป็นการฟุ่มเฟือย คณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการอาจระงับการนำสืบเพิ่มเติมก็ได้

ข้อ ๒๓ การสอบสวนข้อเท็จจริง การตรวจสอบเอกสารและหลักฐาน หรือการสอบสวนพยานบุคคลของคณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการไม่จำต้องกระทำต่อหน้าผู้กล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวหาหรือทั้งสองฝ่าย

การสอบสวนพยานบุคคลในเหตุการณ์เดียวกันตั้งแต่สองคนขึ้นไป คณะกรรมการและคณะอนุกรรมการจะสอบสวนร่วมกันหรือแยกจากกันก็ได้

คณะกรรมการ คณะอนุกรรมการ สำนักงานหรือสำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดจะทำการไต่สวนและให้ส่งเอกสารสอบสวนในขณะเดียวกันก็ได้

ข้อ ๒๔ ในกรณีที่มีความจำเป็นและเพื่อประโยชน์แก่การพิจารณาวินิจฉัยและการชี้ขาด คณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการอาจมีหนังสือสอบถาม เรียกบุคคลมาให้ถ้อยคำ ให้ส่งเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องประกอบการพิจารณาก็ได้

คณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการมีอำนาจเข้าไปตรวจสอบสถานที่ทำงานของผู้กล่าวหา นายจ้าง ผู้ถูกกล่าวหา หรือผู้เกี่ยวข้องเพื่อประกอบการพิจารณาวินิจฉัยได้

ในกรณีที่มีความจำเป็น คณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการจะขอความเห็นจากผู้เชี่ยวชาญหรือผู้ทรงคุณวุฒิก็ได้

ข้อ ๒๕ ในการสอบสวนข้อเท็จจริงจากผู้กล่าวหา ผู้ถูกกล่าวหา พยานบุคคลที่เป็นคนต่างด้าว ผู้ให้ถ้อยคำต้องจัดให้มีล่ามที่เข้าใจภาษาไทยได้ดีแปลถ้อยคำเป็นภาษาไทยด้วย

การยื่นหรือแสดงเอกสารที่เป็นภาษาต่างประเทศ ต้องมีคำแปลภาษาต่างประเทศเป็นภาษาไทยและรับรองความถูกต้องด้วย

ข้อ ๒๖ เมื่อคณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการเรียกผู้ถูกกล่าวหามาพบเพื่อสอบถามข้อเท็จจริง ถ้าผู้ถูกกล่าวหาไม่มาพบโดยจงใจหรือไม่มีเหตุอันสมควรรวมกันแล้วถึงสองครั้ง หรือหนังสือเรียกผู้ถูกกล่าวหาส่งให้ไม่ได้ ให้คณะกรรมการพิจารณาดำเนินการวินิจฉัยชี้ขาดตามพยานหลักฐานที่ปรากฏอยู่ต่อไป

ข้อ ๒๗ เมื่อการชี้แจงข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานของผู้กล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวหาสิ้นสุดลง ให้คณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการบันทึกการสิ้นสุด โดยให้ผู้กล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวหา ลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐานด้วย

หมวด ๓
การจำหน่ายคำร้องกล่าวหา

ข้อ ๒๘ การพิจารณาคำร้องกล่าวหาของคณะกรรมการตามข้อ ๒๐ ถ้าคณะกรรมการพิจารณาเห็นว่า ผู้กล่าวหามิใช่ผู้เสียหาย คำร้องกล่าวหาของผู้กล่าวหาไม่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ หรือผู้ถูกกล่าวหามิได้กระทำการฝ่าฝืนมาตรา ๑๒๑ มาตรา ๑๒๒ หรือมาตรา ๑๒๓ แห่งพระราชบัญญัติแรงงานสัมพันธ์ พ.ศ. ๒๕๑๘ คณะกรรมการจะไม่รับคำร้องกล่าวหาไว้ดำเนินการก็ได้

ให้สำนักงานแจ้งผลการพิจารณาคำร้องกล่าวหาให้ผู้กล่าวหาทราบโดยไม่ชักช้าและจำหน่ายคำร้องกล่าวหาออกจากสารบบ

ข้อ ๒๙ ในกรณีที่สำนักงานได้แจ้งให้ผู้กล่าวหาเข้าพบเพื่อชี้แจงข้อเท็จจริงเพิ่มเติมและตอบข้อสอบถามต่อคณะกรรมการตามข้อ ๑๖ ถ้าผู้กล่าวหามิได้มาพบคณะกรรมการตามกำหนดนัดโดยมิได้ชี้แจงเหตุขัดข้องให้ทราบ ให้สำนักงานแจ้งเป็นหนังสือให้ผู้กล่าวหามาพบคณะกรรมการอีกครั้งหนึ่งภายในกำหนดสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือ

ในกรณีที่ผู้กล่าวหามิได้มาพบคณะกรรมการตามหนังสือแจ้งตามวรรคหนึ่งโดยมิได้ชี้แจงเหตุขัดข้องให้ทราบ ให้ถือว่าผู้กล่าวหาไม่พึงประสงค์ให้ดำเนินการตามคำร้องกล่าวหา และให้สำนักงานจำหน่ายคำร้องกล่าวหาออกจากสารบบ

ข้อ ๓๐ ในระหว่างการดำเนินการของสำนักงาน คณะอนุกรรมการหรือคณะกรรมการถ้าผู้กล่าวหาประสงค์จะขอถอนคำร้องกล่าวหาด้วยความสมัครใจ ให้ผู้กล่าวหาแจ้งการถอนคำร้องกล่าวหาเป็นหนังสือ

การขอถอนคำร้องกล่าวหาตามวรรคหนึ่ง ถ้าผู้กล่าวหาแจ้งความประสงค์ต่อสำนักงานสำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัด คณะอนุกรรมการหรือคณะกรรมการ ให้เจ้าหน้าที่อนุกรรมการ หรือกรรมการ แล้วแต่กรณี บันทึกการถอนคำร้องกล่าวหาโดยให้ผู้กล่าวหาลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐานด้วย

ให้สำนักงานหรือคณะอนุกรรมการรายงานผลการถอนคำร้องกล่าวหาให้คณะกรรมการทราบโดยไม่ชักช้า และให้สำนักงานจำหน่ายคำร้องกล่าวหาออกจากสารบบ

ข้อ ๓๑ ในกรณีที่ผู้กล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวหาหรือทั้งสองฝ่ายประสงค์จะประนีประนอมกันให้คณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการดำเนินการให้เป็นไปตามความประสงค์ของผู้กล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวหาหรือทั้งสองฝ่าย

ถ้าทั้งสองฝ่ายสามารถทำความตกลงกันได้ ให้คณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการบันทึกการตกลงกันของทั้งสองฝ่าย และให้ทั้งสองฝ่ายลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐานด้วย

ให้คณะอนุกรรมการรายงานผลการตกลงตามวรรคสองให้คณะกรรมการทราบโดยไม่ชักช้า และให้สำนักงานจำหน่ายคำร้องกล่าวหาออกจากสารบบ

ข้อ ๓๒ ในกรณีที่ผู้กล่าวหามิได้มาพบคณะกรรมการ หรือคณะอนุกรรมการเพื่อดำเนินการสอบสวนข้อเท็จจริงตามกำหนดนัด โดยมิได้ชี้แจงเหตุขัดข้องให้ทราบ ให้คณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการมีหนังสือเรียกให้ผู้กล่าวหามาชี้แจงข้อเท็จจริงภายในกำหนดสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือ

หากผู้กล่าวหามิได้มาพบคณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการตามกำหนดนัดในวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการมีหนังสือให้ผู้กล่าวหามาพบคณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการอีกครั้งหนึ่งภายในกำหนดสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือ หากผู้ยื่นคำร้องกล่าวหามิได้มาพบโดยมิได้ชี้แจงเหตุขัดข้องให้ทราบ ให้ถือว่าผู้กล่าวหาไม่พึงประสงค์ให้ดำเนินการตามคำร้องกล่าวหา

ให้คณะอนุกรรมการรายงานให้คณะกรรมการทราบ และให้สำนักงานจำหน่ายคำร้องกล่าวหาออกจากสารบบ

ข้อ ๓๓ ในกรณีที่ผู้กล่าวหาถึงแก่ความตาย ให้คำร้องกล่าวหาตกไปตามกัน

ให้สำนักงานหรือคณะอนุกรรมการรายงานผลให้คณะกรรมการทราบโดยไม่ชักช้า และให้สำนักงานจำหน่ายคำร้องกล่าวหาออกจากสารบบ

หมวด ๔
การวินิจฉัยชี้ขาดคำร้องกล่าวหา

ข้อ ๓๔ ให้คณะกรรมการวินิจฉัยชี้ขาดคำร้องกล่าวหาและออกคำสั่งภายในกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำร้องกล่าวหา

ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นที่ไม่อาจพิจารณาวินิจฉัยชี้ขาดคำร้องกล่าวหาและออกคำสั่งภายในกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่งได้ให้คณะอนุกรรมการรายงานเหตุผล ความจำเป็นและระยะเวลาที่สมควรขยายออกไปให้คณะกรรมการพิจารณาก่อนครบกำหนดอย่างน้อยไม่เกินเจ็ดวัน

ข้อ ๓๕ ให้คณะกรรมการวินิจฉัยชี้ขาดคำร้องกล่าวหาและออกคำสั่งตามคำขอของผู้กล่าวหา เว้นแต่กรณีที่คณะกรรมการจะเห็นสมควรออกคำสั่งเป็นอย่างอื่น

ข้อ ๓๖ กรณีที่ออกคำสั่งให้ผู้ถูกกล่าวหาจ่ายค่าเสียหายแก่ผู้กล่าวหา ให้คณะกรรมการคำนึงถึงอายุของผู้กล่าวหา ระยะเวลาการทำงานของผู้กล่าวหา ข้อตกลงเกี่ยวกับสภาพการจ้าง ข้อบังคับเกี่ยวกับการทำงาน ความเดือดร้อนของผู้กล่าวหา มูลเหตุแห่งการเลิกจ้าง ค่าชดเชย ค่าชดเชยพิเศษ และสิทธิประโยชน์อื่นที่ผู้กล่าวหามีสิทธิได้รับ รวมทั้งฐานะแห่งกิจการของผู้ถูกกล่าวหาด้วย

ข้อ ๓๗ ให้คณะอนุกรรมการจัดทำเอกสารสรุปข้อเท็จจริงของผู้กล่าวหาและผู้ถูกกล่าวหาตลอดจนพยานหลักฐานและประเด็นพิจารณาเพื่อเสนอต่อคณะกรรมการ

ให้คณะอนุกรรมการเสนอผลการสอบข้อเท็จจริงตามวรรคหนึ่งต่อคณะกรรมการโดยไม่ชักช้า

ข้อ ๓๘ ให้ประธานอนุกรรมการ อนุกรรมการ หรืออนุกรรมการและเลขานุการที่ได้รับมอบหมายรายงานข้อเท็จจริง พยานหลักฐาน และเสนอความเห็นต่อคณะกรรมการ ในการนี้คณะกรรมการจะมอบหมาย ให้คณะอนุกรรมการทำการสอบสวนข้อเท็จจริง หรือจัดหาพยานหลักฐานเพิ่มเติมประกอบการพิจารณา ก็ได้

คณะกรรมการอาจให้ผู้กล่าวหา หรือผู้ถูกกล่าวหา หรือทั้งสองฝ่ายมาชี้แจงแถลงรายละเอียดเพิ่มเติมต่อที่ประชุมคณะกรรมการก็ได้

ข้อ ๓๙ ให้คณะกรรมการพิจารณาวินิจฉัยตามข้อเท็จจริง และพยานหลักฐานที่ปรากฏด้วยความเป็นธรรม ซื่อสัตย์สุจริต และโปร่งใส

ข้อ ๔๐ คำสั่งคณะกรรมการให้ทำเป็นหนังสือ ลงลายมือชื่อกรรมการที่เข้าร่วมประชุมทุกคน และอย่างน้อยต้องประกอบด้วยข้อความดังต่อไปนี้

(๑) ลำดับเลขที่คำสั่ง

(๒) สถานที่และวันเดือนปีที่มีคำสั่ง

(๓) ชื่อผู้กล่าวหาและชื่อผู้ถูกกล่าวหา

(๔) ข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญ

(๕) ข้อกฎหมายที่อ้างอิง

(๖) ข้อพิจารณาและข้อสนับสนุนในการใช้ดุลพินิจ

(๗) คำสั่งให้ปฏิบัติและระยะเวลาการปฏิบัติตามคำสั่ง

ข้อ ๔๑ ให้สำนักงานส่งสำเนาคำสั่งคู่ฉบับให้ผู้ถูกกล่าวหา และผู้กล่าวหาทราบโดยมิชักช้า และให้จัดเก็บคำสั่งต้นฉบับไว้ในสำนวนเรื่อง

ให้สำนักงานจัดให้มีทะเบียนคำสั่งคณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์ว่าด้วยการกระทำอันไม่เป็นธรรม

ข้อ ๔๒ ห้ามมิให้มีการเปลี่ยนแปลงแก้ไขประเด็นสำคัญแห่งมูลการกระทำอันไม่เป็นธรรม หรือเปลี่ยนแปลงคำสั่งเป็นอย่างอื่น เว้นแต่เป็นการเปลี่ยนแปลงแก้ไขถ้อยคำที่ผิดพลาดหรือตกหล่นเล็กน้อย กรณีเช่นว่านี้ ให้สำนักงานแจ้งให้คู่กรณีทราบ

การลงลำดับเลขที่ในคำสั่ง ให้ลงเลขที่จากลำดับน้อยไปหาลำดับมาก โดยให้เริ่มต้นในวันต้นปีปฏิทินและให้สิ้นสุดเมื่อวันสิ้นปีปฏิทิน แล้วให้เริ่มต้นการลงลำดับใหม่ในปีปฏิทินต่อไป

ข้อ ๔๓ ให้คณะกรรมการแจ้งสิทธิการอุทธรณ์หรือการคัดค้านคำสั่งของคณะกรรมการ และบทกำหนดโทษของการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการให้ผู้กล่าวหาและผู้ถูกกล่าวหาทราบด้วย

หมวด ๕
การติดตามและการดำเนินคดี

ข้อ ๔๔ ให้สำนักงานติดตามผลการปฏิบัติตามคำสั่งของนายจ้างหรือผู้ถูกกล่าวหาและผู้กล่าวหา โดยให้บันทึกการติดตามผลไว้เป็นหลักฐาน และรายงานให้คณะกรรมการทราบ

ข้อ ๔๕ ในกรณีที่มีการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการไม่ว่าด้วยเหตุผลใดก็ตาม ให้สำนักงานเสนอเรื่องให้คณะกรรมการพิจารณาโดยไม่ชักช้า

ในกรณีที่คณะกรรมการมีความเห็นให้ดำเนินคดีกับผู้ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่ง ให้จัดส่งความเห็นของคณะกรรมการประกอบการดำเนินคดีด้วย

ให้สำนักงานรายงานผลคดีตามวรรคสองให้คณะกรรมการทราบ

ข้อ ๔๖ ในกรณีที่มีการฟ้องคดีต่อศาลปกครอง หรือศาลแรงงานเกี่ยวกับกระบวนการสอบสวน ความเห็นหรือคำสั่งของคณะอนุกรรมการหรือคณะกรรมการ ให้สำนักงานรายงานให้คณะกรรมการทราบโดยไม่ชักช้า

ให้สำนักงานติดตามกระบวนการพิจารณาคดีและผลแห่งคดีอย่างต่อเนื่องและรายงานให้คณะกรรมการทราบ

ข้อ ๔๗ ในกรณีที่เป็นการสมควรและเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติงานให้สำนักงานสรุปเรื่องและรายงานอธิบดีกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน ปลัดกระทรวงแรงงาน และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน

ประกาศ ณ วันที่ ๒๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๘
อัมพร นีละโยธิน
ประธานกรรมการแรงงานสัมพันธ์

(ครส.1)

คำร้องกล่าวหาเกี่ยวกับการกระทำอันไม่เป็นธรรม

ตามพระราชบัญญัติแรงงานสัมพันธ์ พ.ศ. 2518

.....

เขียนที่ .....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

เรียน คณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์ กระทรวงแรงงาน

1. ข้าพเจ้า นาย/นาง/น.ส / ชื่อนิติบุคคล.....
โดย.....อายุ.....ปี สัญชาติ.....อยู่บ้านเลขที่.....
หมู่ที่.....ซอย.....ถนน.....
ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด
.....รหัสไปรษณีย์.....โทร.....

2. สถานที่ทำงานชื่อ.....
โดยมี นาย/นาง/น.ส. .....นามสกุล.....อายุ.....ปี
สัญชาติ.....เป็นเจ้าของ/ผู้จัดการ ตั้งอยู่เลขที่.....หมู่ที่.....
ซอย.....ถนน..... ตำบล/แขวง.....
อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....รหัสไปรษณีย์.....
โทร.....ประกอบกิจการ.....
มีลูกจ้างทั้งหมดประมาณ.....คน

3. เข้าทำงานตั้งแต่วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....
ขณะนี้ยังคงทำงานอยู่/พักงาน/ออกจากงานแล้ว วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....
รวมเวลาทำงาน.....ปี.....เดือน.....วัน ได้รับค่าจ้างอัตราสุดท้ายเป็นรายเดือน/วัน/
ชั่วโมง ๆ ละ.....บาท หรือตามผลงานในอัตราหน่วยละ.....บาท
ครั้งสุดท้ายทำงานหน้าที่.....

4. ข้าพเจ้าขอยื่นคำร้องกล่าวหาว่า……...…
ได้กระทำการอันไม่เป็นธรรม ตามพระราชบัญญัติแรงงานสัมพันธ์ พ.ศ. 2518 มาตรา……
เมื่อวันที่……เดือน……..พ.ศ…….. ดังนี้
……..
……
……..…
……
……
……
……
…….

5. ข้าพเจ้าขอให้คณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์ พิจารณาวินิจฉัยชี้ขาดและสั่งให้ผู้ถูกกล่าวหาปฏิบัติดังนี้

1) รับกลับเข้าทำงาน

หรือ 2) จ่ายค่าเสียหายเป็นเงิน……..บาท

หรือ 3) อื่น ๆ (ระบุ)……
……
……
…….

6. ข้าพเจ้าขอรับรองว่าข้อความดังกล่าวข้างต้นเป็นความจริงทุกประการ

(ลงชื่อ)……..

(…….)

ผู้ร้องกล่าวหา

(ครส.29)

-อากรแสตมป์-

(ครส.๒๙)

หนังสือมอบอำนาจ

สถานที่……..……..

วันที่…….

ข้าพเจ้า ผู้มีรายชื่อข้างท้ายนี้ ขอมอบอำนาจให้……
…….
…….
และ/หรือ……...
……..
เป็นผู้มาชี้แจงข้อเท็จจริง แถลงเหตุผล แก้ไขคำร้องกล่าวหา เสนอเอกสารต่าง ๆ นำสืบพยานบุคคล พยานเอกสารประนีประนอมยอมความ ทำความตกลง รับคำสั่งคณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์ หรือ ถอนคำร้องกล่าวหา ในกรณีที่ข้าพเจ้ายื่นคำร้องกล่าวหาต่อคณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์ว่า …….
……..
กระทำการอันไม่เป็นธรรม ต่อข้าพเจ้า แทนข้าพเจ้า แต่เริ่มแรกจนกว่าจะเสร็จการ โดยข้าพเจ้ายอมผูกพันรับผิดชอบในการที่ผู้รับมอบอำนาจจากข้าพเจ้าได้กระทำไปทั้งสิ้น เสมือนหนึ่งว่าข้าพเจ้าได้กระทำการนั้น ๆ ด้วยตนเอง

เพื่อเป็นหลักฐาน ข้าพเจ้าจึงลงลายมือชื่อให้ไว้เป็นสำคัญ

(ลงชื่อ)……ผู้มอบอำนาจ

(ลงชื่อ)…….

(ลงชื่อ)…….

(ลงชื่อ)…….